

Kras

av Unga Dramaten

Nån vill vara ensam, ja helst lämnad i fred.
 Nån behöver sällskap, en vän att vara med.
 Nån är rädd för höjder och oordning och kras.
 Nån annan skräms av tystnaden och bullriga kalas.
 En räds kanske rymden och dess oändlighet
 och nån är rädd för mörka garderobers hemlighet.
 Monster, skärvor, mörker och att få skäll, men säg
 när är du riktigt modig - och vad skrämmer dig?

Cirkus

Tilde Björfors, som har regisserat föreställningen *Kras*, är cirkusdirektör och konstnärlig ledare för Cirkus Cirkör. När Unga Dramaten frågade henne om hon ville komma och regissera en föreställning för barn i ett litet rum tillsammans med skådespelare som inte var cirkustränade valde hon att ta fasta på det som är den gemensamma nämnaren för många av cirkusens olika discipliner: risken. Ur det föddes idén att arbeta fram en föreställning som innehöll glas och flaskor i olika former. Glas lockar fram många av cirkusens uttryck: det vackra, det magiska, det farliga. Med glas finns det alltid en risk att det ska gå sönder, att någon kan skada sig - även om det i en föreställning förstås är noga säkrat och väl inrepererat. Fascinerande nog är det ofta det allra enklaste som ser svårt ut, medan det riktigt svåra ska framstå som enkelt. I arbetet med *Kras* har vi utgått från våra egna tankar om rädslor och mod, vad vi behöver för att känna tillit och hur starka vi blir av att klara något vi trodde var omöjligt.

Fundera över

- Vilka är de två i föreställningen, tänker du?
- Vad har de gemensamt - och vad skiljer dem åt?
- Vad tror du att de tänker om varandra?
- Fanns det något som de är rädda för eller tycker är obehagligt?
- Vad för en plats tänker du att de är på?
- Finns det någon del eller detalj i föreställningen som du minns särskilt väl?
- Varför kommer du ihåg just det, tror du?

Mer att göra

- Ta reda på fakta om rädslor.
- Skapa en dikt om mod.

3 frågor

till de medverkande i föreställningen:

Tanja Lorentzon skådespelare

Vad är svårast i föreställningen?

I just den här föreställningen är det svåraste att vara närvarande i stunden, i skådespelet, eftersom jag också tänker på de tekniska sakerna som jag ska göra strax efter. Men det blir nog lättare när vi har spelat föreställningen fler gånger.

Vad är läskigast att göra i föreställningen?

Det är faktiskt ingenting av det som jag själv gör, utan när jag tittar på Hamadis tricks. Mina egna grejer har jag bra koll på, men det kan se lite otäckt ut när någon annan gör det. Fast en gång när jag skulle göra en snurr på trapetsen var jag så trött i armarna att jag inte kom runt som jag skulle. Då blev jag lite rädd, men mest förvånad.

Vad är roligast att göra i föreställningen?

All akrobatik i trapetsen och tygerna, allt det som jag har lärt mig på cirkusträningen.

Hamadi Khemiri skådespelare

Vad är svårast i föreställningen?

Allra svårast är faktiskt ett moment inne i garderoben när jag ska gömma mig. Då står jag ganska länge med böjda ben på ett sätt som är väldigt jobbigt för musklerna. Det är svårare än mina tricks i trapetsen.

Vad är läskigast att göra i föreställningen?

Det finns en snurr i trapetsen som känns lite läskig. Det är när jag böjer mig runt pinnen och håller händerna runt mina knän. Jag är rädd att byxorna ska fastna på ett sätt som gör att jag kan hamna fel.

Vad är roligast att göra i föreställningen?

Allt det som Tanja och jag gör med det ljusblå tyget när jag hoppar på väggarna och hon åker upp som i en hängmatta.

Boktips

Här följer en lista över böcker som föreställningen har inspirerats av.

Om rädslor och fobier:

Rädsla – så funkar det av Nicolas Jacquemot, TIDEN (2007)

Läskiga boken av Pernilla Stalfelt, Eriksson & Lindgren (2003)

Om stjärnor:

Universum – illusion eller verklighet av Bosse Falk,

Rabén & Sjögren (1988)

Uppträck stjärnhimlen av Carole Stott, Rabén & Sjögren (1991)

Om glas:

Glas i kras av Bernt Halvarsson & Tomas Joanson,

Kosta Förlag (2009)

Poesi:

Månens poet, en antologi med texter av Lennart Hellsing,

Alfabeta (2005)

Stjärnorna, dikt av Edith Södergran.

Tusen bitar, sång av Anne Linnet,

översatt till svenska av Björn Afzelius.

I föreställningen förekommer en scen med utklädningskläder, glas och flaskor. Det finns barn som har dåliga erfarenheter av fulla vuxna och om du som pedagog skulle vilja följa upp just det spåret, så rekommenderar vi BRIS hemsida och deras guide för att samtala med barn.

<https://www.bris.se/for-vuxna-om-barn/samtala-med-barn/>

På Unga Dramatens hemsida hittar du mer material, bl a en text om konstens roll i skolan och en enkel modell för efter-samtal. www.dramaten.se/unga-dramaten/Laramaterial/

Kontakt Unga Dramaten: Mia Hertler mia.hertler@dramaten.se